

Ügyszám: NAIH-3081-5/2013/J
Ügyintéző: dr. Bíró János
Telefon: 391-1425

Hiv. szám: BM/8040-5/2014.

Dr. Magyariné Dr. Nagy Edit részére
szabályozási és koordinációs helyettes államtitkár

Belügyminisztérium

szkhat@bm.gov.hu

zoltan.gergenyi@bm.gov.hu

Tisztelt Helyettes Államtitkár Asszony!

A Nemzeti Egységes Kártyarendszerről szóló törvény átdolgozott, véleményezésre megküldött szakmai tervezete túlnyomórészt megfelel azoknak az észrevételeknek és javaslatoknak, melyek a törvény előkészítése ügyében tartott megbeszélésen Hivatalunk részéről elhangzottak. Az átdolgozott tervezethez a következő észrevételeket teszem:

Általános észrevételek:

-- Kísérőlevelük szerint a keretszabályozást alkalmassá kívánják tenni arra, hogy a későbbiekben a megfelelő ágazati törvények módosításával alkalmas legyen az „e-személyi igazolvány” (e-SZIG) szabályozási háttereként is. Előzetesen jelzem, a jelen vélemény nem térhet ki arra, hogy a szabályozás mennyiben alkalmas e cél betöltésére, ugyanis egyelőre nem ismertek az e-SZIG létrehozására vonatkozó tervek, így azok adatvédelmi megvalósíthatóságáról és megfelelőségéről nincs módom véleményt alkotni.

-- A személyes adatok védelme szempontjából lényeges, hogy a Nemzeti Egységes Kártyarendszer (NEK) a személyazonosításhoz kötött kártyahasználat mellett teret adjon azoknak a privacy-barát megoldásoknak, amelyek bizonyos kártyakibocsátási célokra anonim vagy pszeudonim módon, azaz személyazonosító adat továbbítása, tárolása, felhasználása nélkül teszik lehetővé a kártyahasználatot. Az átdolgozott tervezetben megjelennek azok az elemek, amelyek a keretszabályozás szintjén lehetővé teszik a későbbi privacy-barát fejlesztéseket.

Részletes észrevételek:

-- A 4. § (3) bekezdés b) pontja szerint másodlagos kártyakibocsátásra jogszabályi előírásen kívül megállapodás alapján, a kártyafelhasználó erre irányuló kérelmére is sor kerülhet. A szövegből nem világos, hogy milyen megállapodásra van szükség a másodlagos kártyakibocsátáshoz. Az egyik értelmezés szerint a másodlagos kártyakibocsátó és a felhasználó között köttetik a megállapodás, míg egy másik értelmezés szerint egy elsődleges kártyakibocsátó és a másodlagos kártyakibocsátó közötti előzetes megállapodás a feltétele annak, hogy a felhasználó a másodlagos kártyát kérvényezhesse.

Javasolom a megállapodás mibenlétét egyértelművé tenni a tervezetben. Az információs önrendelkezési jognak jobban megfelelne az, ha a kártyafelhasználó maga dönthetné el, hogy a másodlagos kártyája melyik elsődleges kártyára kerüljön. A jogi szabályozásnak lehetőleg meg kellene előznie az olyan élethelyzetek kialakulását, hogy bárkinek is amiatt kelljen igényelnie egy számára felesleges elsődleges kártyát, mert a kártyakibocsátók megállapodása alapján csak azon lehet elhelyezni azt a másodlagos kártyát, amelyre a kártyafelhasználónak szüksége van. A felhasználónak egyéb érdeke is fűződhet ahhoz, hogy a másodlagos kártya igénylésekor megválaszthassa az ahhoz tartozó elsődleges kártyáját. Például az elsődleges kártya érvényességének minél későbbi lejárat ideje lényeges szempont lehet.

-- Az osztott információs rendszerek elvére tekintettel a törvényben alapelvi szinten kellene rögzíteni, hogy a kártyaelfogadók csak azokhoz a személyes adatokhoz férhetnek hozzá, amelyre törvény, vagy az érintett hozzájárulása alapján meghatározott kártyakibocsátási célból jogosultak. Ha a kártyaelfogadó több kártya elfogadására jogosult, akkor a kártyabirtokos dönthessen arról, hogy melyik kártyához biztosít hozzáférést a kártyaelfogadónak. Ez azért lényeges, mert ha egy elsődleges kártyához több másodlagos kártyát társítottak (pl. hipotetikus esetben egy munkáltató hozzáférhet a másodlagos adókártyán tárolt adóazonosító jelhez, a másodlagos egészségügyi kártyán tárolt TAJ számhoz, a munkahelyi beléptetőrendszer másodlagos kártyájához, stb.), akkor is a kártyafelhasználót illeti a jog annak eldöntésére, hogy az elsődleges (fizikai) kártya átadásakor melyik másodlagos kártyához, milyen adatkörhöz biztosít hozzáférést.

-- 5.§: Továbbra sem világos, hogy az (1) és (2) bekezdésben felsorolt adatok közül mi a kártyán vizuálisan megjelenített adat és mi az elektronikus adattartalom. A kétféle adatkör megkülönböztetése azért szükséges, mert eltérő az adatok felhasználásának módja. A vizuálisan megjelenített adatok szükségszerűen

megismerhetővé válnak bárki számára, akinek a kártyát átadják. Az elektronikus adattartalomhoz csak a jogosultsága függvényében fér hozzá a kártyaelfogadó.

-- 5. § (5) bekezdés: Az anonim kártyákra vonatkozó kivételszabályokat meghatározó utalás elírást tartalmaz, ezért ez a fontos rész adatvédelmi szempontból nem értelmezhető.

-- 7. § (3) bekezdés: A kapcsolati kód képzésére vonatkozó szabály a javaslatunknak megfelelő.

-- 9. § (6) bekezdés: Az adatok törlésére vonatkozó szabályok nem kifogásolandók, ugyanakkor jelzem, hogy nem lenne ellentétes az adatvédelem elveivel, ha a nyilvántartott személy halála esetén a NEK központi nyilvántartásában tárolt adatokat a kártyák érvénytelenségének bejegyzése mellett szükség szerint ésszerű ideig megőriznék a hozzátartozók érdekében, például ha azt a halálesettel kapcsolatos adminisztratív teendők indokolják.

-- 12. § : Az adatszolgáltatás feltételhez – azonosító adatok megadásához - kötése javaslatunknak megfelelő, azonban abban az esetben, ha a kártya egyedi azonosítója nem áll az adatigénylő rendelkezésére, akkor nem elégséges a kártyakibocsátó és a kártyatulajdonos nevét megkövetelni, hanem a célhoz kötött adatkezelés követelményének megfelelően elő kellene írni a kártyatulajdonos személyazonosító adatainak megadását.

-- 14. § (2) Az Alkotmányvédelmi Hivatal szakhatósági jogkörének utaló szabállyal történő pontosítása javaslatunknak megfelelő.

Budapest, 2014. szeptember „ 02 „

Üdvözlettel:

Dr. Péterfalvi Attila
elnök
c. egyetemi tanár